

(Kan arbejdsgiver på arbejdstagers vegne indbetale *svingende beløb* gennem året, men således, at den samlede indbetaling ikke overstiger de i loven fastsatte maksimumsgrænser? — (Dette har f. eks. betydning, hvor løn ved overarbejde indbetales)).

Svar:

En aftale om opsparing i pensionsøjemed (jfr. lovens § 12) skal have til formål under ansættelsesforholdet at opsamle en pensionskapital. Der stilles ikke i loven krav om indbetaling af lige store beløb år for år, og de fleste aftaler går da også ud på, at der skal indbetales en fast procentdel af månedsel eller årslønnen, jfr. herved lovens § 16, hvor overgrænsen for indbetalingerne er fastsat til 15 pct. (for arbejdstagere, der er fyldt 45 år: 20 pct.) af årslønnen inkl. eventuel tantieme, overarbejdsvederlag o. lign.

På den anden side ligger det i kravet om en pensionsaftale, at det ikke må være overladt til arbejdstageren ensidigt at bestemme, om der skal foretages indbetalinger, og hvor store beløb der skal indbetales år for år. En aftale med dette indhold vil ikke blive accepteret af ligningsmyndighederne som en kapitalpensionsaftale.

Spørgsmål 5:

I tilknytning til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 2 ønskes det oplyst, hvor mange dispensationsmuligheder/bestemmelser der i dag findes i denne lovgivning.

Spørgsmål 6:

I tilknytning til samme besvarelse ønskes det uddybet, om der er mulighed for i *let kontrollerbare tilfælde* (f. eks. alvorlig sygdom, invaliditet) at lave en dispensationsbestemmelse, der ikke medfører stort administrativt besvær for myndighederne.

Svar:

I den gældende lov findes kun én bestemmelse om lempeligere beskatning, når der ligger særlige omstændigheder til grund for ophævelse af en ordning, der omfattes af pensionsbeskatningsreglerne, nemlig lovens § 48, stk. 1, hvorefter finansministeren kan fastsætte regler om fritagelse for tillægsskat ved tilbagekøb i særlige tilfælde af en renteforsikring (pensionsforsikring). Sådanne regler er fastsat i finansministeriets bekendtgørelse nr. 75 af 16. marts 1972. Reglerne har den særlige baggrund at fastholde den af forsikringselskaberne fulgte praksis, hvorefter renteforsikringer kun tillades genkøbt i ganske særlige tilfælde, navnlig hvor forsikringens pensionsformål må opgives, fordi præmiebetalingen afbrydes og det har kunnet overlades til forsikringselskaberne selv at afgøre i hvert enkelt tilfælde, om de særlige betingelser for fritagelse er opfyldt, jfr. bekendtgørelsens § 2.

I øvrigt er det lovens system, at dødsfald og invaliditet behandles som egentlige pensionsbegivenheder, det vil sige, at der i disse tilfælde, ikke bliver tale om beskatning som ved ophævelse, men om samme beskatning som ved normalt afløb af ordningen. Der henvises herved for så vidt angår renteforsikringer og rateforsikringer til lovens § 2, nr. 4, b-d, og § 8, nr. 3, sammenholdt med § 20, og for så vidt angår kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed til § 10, nr. 2-3, og § 12, nr. 2-3, sammenholdt med § 25, nr. 2-3.

Efter finansministeriets opfattelse dækker de nævnte regler netop de let kontrollerbare tilfælde af unormalt afløb af en pensionsordning. Eventuelle regler om lempelse i andre tilfælde, f. eks. alvorlig sygdom (der ikke er invaliditet), arbejdsløshed eller andet, måtte administreres af skattemyndighederne og ville ikke kunne undgå at medføre administrativt besvær.

Det tilføjes, at de kapitalpensionsordninger, som lovforslagets regler angår, i henseende til „ophævelse i utide“ adskiller sig afgørende fra de renteforsikringer, der omfattes af de særlige dispensationsregler i finansministeriets bekendtgørelse. Ved genkøb af en renteforsikring er der tale om en definitiv annulation, idet forsikringens formål: løbende livsbetingede ydelser, helt forskertses, medens der ved ophævelse af en kapitalordning ofte reelt alene er tale om en fremrykning af tidspunktet for opfyldelsen af ordningens formål: at stille en samlet kapital til rådighed for den pågældende.

Spørgsmål 7:

Er der risiko for sammenstød med dagpengereglerne, såfremt man laver en dispensationsbestemmelse for alvorligt syge m. v. med hensyn til ophævelse i „utide“ af kapitalpensionsordninger? I bekræftende fald,